

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615201648
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615201648.1

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516, proti žalovanej Alžbete U., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX F., právne zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 791,63 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 25,55 Eur **z a s t a v u j e.**

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 258,97 Eur a to na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.04.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 791,63 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 791,63 Eur od 23.02.2015 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.04.2010 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300026890, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 450,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 25,55 Eur. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol žalobca žalovanej dňa 30.04.2012 revolving vo výške 613,20 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť 24 mesačnými splátkami po 25,55 Eur podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 14.05.2014 vo výške 613,20 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť 24 mesačnými splátkami po 25,55 Eur podľa nového splátkového kalendára. Žalovaná sa dostala do omeškania pri splátke 17 a napokon zaplatila len sumu 1.354,57 Eur. Z dôvodu, že bola v omeškaní viac ako 3 mesiace, vyhlásil žalobca podľa § 565 Občianskeho zákonníka okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala povinnosť uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 791,63 Eur dňa 22.02.2015, čo neurobila ani čiastočne.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že je dôchodkyňou a už si presne nespomína, avšak sumy 613,20 Eur jej dňa 30.04.2012 a 14.05.2014 na účet pripísané neboli. Preto žiadala vyžiadať doklad od žalobcu, ktorý by to preukazoval. V žalobe je totiž preukázaná len platobná disciplína preukazujúca, že zaplatila spolu 1.354,57 Eur, avšak nie to, koľko finančných prostriedkov jej bolo poskytnutých. Ďalej uviedla, že aj keď formulár zmluvy je označený ako "zmluva o revolvingovom úvere", avšak v podstate išlo o klasický spotrebiteľský úver, pretože jej nebol poskytnutý úverový limit, v rámci ktorého mohla kedykoľvek v ľubovoľnej výške čerpať finančné prostriedky, ale išlo o jednorazovú sumu so stanovením presného počtu splátok. Vychádzajúc z bodu 4.1 Zmluvných dojednaní (ktorý

definuje revolving) žalobca v prípade riadneho splácania klasického úveru automaticky navyšuje prvotný klasický spotrebiteľský úver bez toho, aby došlo k individuálnemu dojednaniu ďalšej úverovej zmluvy a uvedenia obligatórnych náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 21.04.2010 zároveň neobsahuje zákonom požadované náležitosti a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V neposlednom rade je aj výška ročnej úrokovej sadzby úveru (70,03%) v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako 5-násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.11.2014 sp. zn. 3Co/114/2014 je preto toto dojednanie neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a úver je aj z tohto dôvodu bezúročný. Žalovaná žiadala, aby súd žalobu zamietol a uplatnila si náhradu trov konania.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaná. Žalobca svoju neprítomnosť ako aj neprítomnosť právneho zástupcu ospravedlnil podaním zo dňa 22.06.2015 doručeným súdu faxom v ten istý deň, pričom súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti. Neprítomnosť žalovanej ospravedlnil jej právny zástupca zo zdravotných dôvodov. O odročenie pojednávania z tohto dôvodu nepožiadala. Preto súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.").

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu žalovanej a listinnými dôkazmi a to: návrhom na začatie konania, oznámením o zosplatnení úveru, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru - zmluva o revolvingovom úvere č. 8300026890, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluvou o revolvingovom úvere, doručenkou na čl. 6, kartou klienta čl. 7, vyjadrením žalovanej zo dňa 19.8.2015, vyjadrením žalobcu zo dňa 9.11.2015, výpismi z účtu čl. 26-28, ospravedlnením neúčasti žalobcu a čiastočným späťvzatím žaloby a zistil tento skutkový stav:

Dňa 15.04.2010 bola žalovanou (ako dlžníčkou) podpísaná žiadosť o úver č. 8300026890 podaná žalobcovi (ako veriteľovi). Táto žiadosť mala byť po akceptácii veriteľom zároveň aj zmluvou o revolvingovom úvere (ďalej len „Zmluva“). Z bodu 5 Zmluvy označeného ako „údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR (vyplňte)“ vyplýva, že žalovaná žiadala o poskytnutie úveru za týchto podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 450; splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/13; mesačná splátka (vrátane úrokov): 25,55; zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom): 469,80; predpokladaná RPMN za úver (v %): 70,03; ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,03; priemerná RPMN za úver (v %) 48,66; poskytnutá čiastka revolvingu: 257,54; zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu: 355,66; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 60,29; ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 68,45. Z bodu 6 Zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur (nevypíňajte)“ je zrejmé, že žalovanej bol po podaní žiadosti dňa 21.04.2010 schválený úver za týchto podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 450; splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/13; mesačná splátka (vrátane úrokov): 25,55; zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom): 469,80; RPMN za úver (v %): 65,64; ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,03; priemerná RPMN za úver (v %) 48,66; poskytnutá čiastka revolvingu: 257,54; zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu: 355,66; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 56,11; ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 68,45.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 21.04.2010 vyplýva, že žalobca týmto oznámením okrem iného žalovanej (dlžníkovi) oznámil, že jej bola schválená výška revolvingu vo výške 298,10 Eur.

Z doručky na čl. 6 súd zistil, že žalovanej bolo dňa 02.12.2014 doručené zosplatnenie úveru.

Medzi účastníkmi nebolo sporné (žalobca to sám uviedol v žalobe a žalovaná to nespochybnila), že žalobca poskytol žalovanej úver a že žalovaná zaplatila žalobcovi do podania žaloby v splátkach celkovo sumu 1.354,57 Eur.

Žalovaná ale vo svojom vyjadrení spochybnila výšku poskytnutých revolvingov, a preto žiadala, aby žalobca preukázal ich vyplatenie. Žalobca následne na výzvu súdu predložil súdu výpisy z účtu, z ktorých

súd zistil, že žalovanej bola dňa 30.04.2012 vyplatená suma 216,98 Eur, dňa 21.04.2010 suma 383,08 Eur a dňa 15.05.2014 suma 216,98 Eur, t.j. spolu 817,04 Eur.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 21.04.2010 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <

www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> a § 10 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Žalobca podaním zo dňa 28.12.2012 doručeným súdu dňa 11.01.2016 vzal žalobu v časti o zaplatenie 25,55 Eur späť s odôvodnením, že eviduje zo strany žalovanej úhradu v tejto výške zo dňa 09.09.2015.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred začatím pojednávania, aj bez stanoviska žalovanej súd konanie v časti o zaplatenie sumy 25,55 Eur podľa citovaných ustanovení zastavil. Predmetom konania tak ostal zvyšok uplatneného nároku.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 2 a 3 ZoSÚ ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení ZoSÚ ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Súd z obsahu zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ZoSÚ a to: konečnú splatnosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti, tak v zmluve je ako „splatnosť úveru“ uvedené len počet splátok (36) a deň v mesiaci (12). Počet splátok ale nie je možné stotožniť s konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, pretože ak by to bolo tak, zákon by pri výpočte podstatných náležitostiach zmluvy uvádzal duplicitne ten istý údaj (tak v § 9 ods. 2 písm. k/ ako aj v § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ). Podľa názoru súdu pri potrebe uvádzania konečnej splatnosti úveru je potrebné presne uviesť dátum konečnej splatnosti úveru tak, aby spotrebiteľ vedel, kedy poskytnutý úver pri jeho riadnom splácaní splatí. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že žalovanej nemal byť poskytnutý len revolvingový úver ale aj úver, pri ktorom súd nevidí žiadnu prekážku v tom, aby nemohla byť konečná splatnosť výslovne uvedená už v samotnej zmluve tak, ako to zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy výslovne vyžadoval.

Vo vzťahu k povinnosti uvádzať v zmluve výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie). Táto informácia je pre spotrebiteľa dôležitá pre posúdenie, či je úver pre neho výhodný alebo nie (bližšie vid'. napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013).

V zmluve taktiež absolútne absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú spotrebiteľ za úver zaplatí (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ).

Súd navyše zistil aj to, že v zmluve (v časti 5 - údaje o požadovanom revolvingovom úvere a v časti 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere) je uvedené, že žalovaná mala žiadať revolving vo výške 257,54 Eur a tento jej podľa zmluvy mal byť aj schválený, avšak z oznámenia veriteľa o schválení úveru je zrejmé, že oznámený jej bol schválený revolving vo výške 298,10 Eur, čo je v rozpore s obsahom zmluvy. Taktiež v časti 6 zmluvy (údaje o schválenom revolvingovom úvere) je uvedený iný údaj RPMN a to 65,64% ako v časti 5 zmluvy (údaje o požadovanom revolvingovom úvere), kde bola predpokladaná RPMN uvedená 70,03% a to pri zachovaní rovnakého údaju o celkových nákladoch spotrebiteľa. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere taktiež súd zistil, že RPMN za schválený úver mala byť 65,64% a ročná úroková sadzba 70,03%. Ročná percentuálna miera nákladov podľa § 2 písm. i) ZoSÚ sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>>. Ide teda o pojem širší ako úrok z úveru (je tvorená úrokom a ostatnými nákladmi spotrebiteľa), a preto súdu nie je zrejmé, ako mohla byť v tomto prípade nižšia ako ročná úroková sadzba. Táto skutočnosť naznačuje to, že buď údaj o RPMN alebo údaj o ročnej úrokovej sadzbe nie je v zmluve uvedený správne, pričom v prípade nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa zakladá ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Ako ďalší dôvod, pre ktorý je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov súd zistil to, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 21 ods. 2 ZoSÚ Ministerstvom financií SR zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrťrok, resp. ak je zmluva uzavretá do 15 kalendárnych dní od takéhoto zverejnenia, tak za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 21.04.2010, pričom údaje o priemernej RPMN za 1. štvrťrok r. 2010 boli zverejnené MF SR dňa 29.04.2010, tzn. až po uzavretí zmluvy. Preto podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ je priemernou hodnotou RPMN priemerná hodnota RPMN za 4. štvrťrok 2009. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej mal byť poskytnutý úver 450,- Eur a revolving vo výške 257,54 Eur so splatnosťou 36 mesiacov (t.j. 3 roky). Podľa článku 6 Zmluvných dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (označenom ako "Zabezpečenie úveru") malo ísť o zmluvu so zabezpečením. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 4. štvrťrok 2009 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 24,86%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 48,66%, čo je zjavne údaj nesprávny (priemerná hodnota RPMN 48,66% sa týkala obdobných úverov bez zabezpečenia, avšak samotný žalobca ako dodávateľ formulujúci zmluvu o úvere vrátane jej zmluvných dojednaní naformuloval predmetný úver ako úver so zabezpečením). Pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ nepostačuje len samotné nesprávne uvedenie hodnoty RPMN, ale kumulatívne musí byť naplnená aj druhá podmienka a to tá, že RPMN musí byť uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tu súd poznamenáva, že pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "preplatí" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti). V tomto prípade dodávateľ (žalobca) v zmluve deklaroval, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 48,66%, avšak tá bola vo výške 24,86%, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú takmer 2x nevýhodnejšie ako v skutočnosti. V zmluve bola teda nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je ďalší dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatku (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ). Pre úplnosť súd poznamenáva, že aj keď citované ustanovenie § 11

ods. 1 písm. b/ ZoSÚ výslovne hovorí o "nesprávne uvedenej RPMN" a nie o priemernej RPMN, podľa názoru súdu aj priemerná ročná percentuálna miera nákladov je ročnou percentuálnou mierou nákladov. Navyše ak zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) sankcionuje neuvedenie priemernej RPMN bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti/nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Ako je vyššie konštatované, zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN obdobných úverov na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Pokiaľ by zmluva obsahovala len údaj o RPMN (a nie údaj o priemernej RPMN), mohol by si spotrebiteľ vyhodnotiť len to, aké sú jeho celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, avšak nie jeho výhodnosť/nevýhodnosť v porovnaní s priemerom na trhu s úvermi. Ak ale zmluva obsahuje aj údaj o RPMN a aj údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa (tzn. ak je uvedená vyššia ako v skutočnosti), spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN a teda že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti je. To môže mať rozhodujúci vplyv na akceptáciu dodávateľom navrhnutých podmienok úveru.

Ako ďalší doplňujúci dôvod pre ktorý nie je možné priznať žalobcovi nárok na odplatu za poskytnutý úver (úrok) súd považuje jeho výšku. Ročná úroková sadzba predmetného úveru je v zmysle zmluvy 70,03%. Pritom priemerná úroková sadzba z úverov (podľa štatistiky zverejnenej Národnou bankou Slovenska, link: <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) boli pri spotrebiteľských úveroch domácnosti so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov v mesiaci 04/10 (t.j. pri obdobných úveroch v rovnakom čase) vo výške 10,47%. Úroková sadzba predmetného úveru tak takmer 7-násobne prevyšuje priemerné úroky, za ktoré poskytovali banky obdobné spotrebiteľské úvery v tom istom období. Vychádzajúc zo záverov prezentovaných v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.04.2012 sp. zn. 5Cdo/26/2011 ale aj iných rozsudkov (napr. rozsudkov Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/79/2014 zo dňa 31.03.2015, sp. zn. 6Co/59/2014 zo dňa 28.04.2015, ktorých obsah musí byť žalobcovi známy, nakoľko sa týkal ním uplatnených nárokov z obdobných formulárových zmlúv) súd takto dohodnutú výšku úroku (aj vzhľadom na to, že ide o formulárovú zmluvu vytvorenú dodávateľom vo výhodnejšom postavení v porovnaní so spotrebiteľom) považuje za v rozpore s dobrými mravmi. Takéto zmluvné dojednanie o výške úroku je tak potrebné hodnotiť ako absolútne neplatné v zmysle cit. § 39 OZ a to v celom jeho rozsahu.

Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 OZ) nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i inštitút dobrých mravov (porov. tiež rozhodnutia NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2009, NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/2004).

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere č. 8300026890, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku (porov. napr. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/35/2014 zo dňa 28.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/323/2014 zo dňa 05.06.2014 a iné).

Na základe vyššie uvedeného tak žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len ním poskytnuté plnenie (istinu úveru). Žalobca v žalobe uviedol, že žalovanej poskytol úver vo výške 450,- Eur a revolving vo výške 2 x 613,20 Eur. Na výzvu súdu ale dokázal preukázať len poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 817,04 Eur (216,98 Eur + 383,08 Eur + 216,98 Eur), čím neuniesol dôkazné bremeno ním uvádzaných skutočností o dôvodnosti uplatneného nároku v uplatnenom rozsahu. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná do podania žaloby zaplatila žalobcovi sumu 1.354,57 Eur (a podľa vyjadrenia žalobcu mala zaplatiť navyše ešte dňa 09.09.2015 sumu 25,55 Eur) a teda sumu vyššiu, ako jej bolo zo strany žalobcu poskytnuté. Preto súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

* Súd priznal žalobkyni cestovné náhrady v rozsahu uplatnených 7,50 Eur aj napriek tomu, že mohla žiadať v rozsahu 7,52 Eur, pretože bol vyúčtovaním trov konania viazaný.

Súd tak priznal žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 258,97 Eur (215,81 Eur + 43,16 Eur DPH), ktoré je povinný nahradiť žalobca v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jej právneho zástupcu v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná ich žiadala priznať na účet právneho zástupcu vedený v SLSP Stropkov, č.ú.: SK42 0900 0000 0001 0468 1744, SWIFT: GIBASKBX, VS: 14515.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).